

opusdei.org

Nedeľa piateho týždňa v pôstnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu piateho
týždňa v pôstnom období.

Navrhované témy sú: objavovať
Ježišovu identitu; kríž robí náš
život plnohodnotným; láska a
obeta pre druhých.

17.03.2024

DO JEŽIŠOVEJ SMRTI na kríži zostáva
už len niekoľko dní. Cirkev navrhuje,
aby sme do posledného pôstneho
týždňa vstúpili zdieľaním Pánových

pocitov. Keď teda niektorí Gréci hovoria: „Chceme vidieť Ježiša“ (Jn 12, 21), z Kristovho srdca vyviera niečo zdanlivo nesúvisiace: vedomie, že chvíľa vykúpenia je blízko. „Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený“ (Jn 12, 23).

Ježiš vie, že plán lásky jeho Otca - zachrániť ľudstvo - sa blíži k svojmu vyvrcholeniu. Svoje poslanie dokončí na Golgote. To bola jeho hlavná túžba, ktorú teraz rozhodne naplňa: „Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Veď práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno!“ (Jn 12, 27-28). Skutočne poznať Krista znamená objaviť, že jeho identita je neoddeliteľná od kríža. Pochopiť Pána bez jeho umučenia by znamenalo sfaľšovať jeho pravé poslanie.

Preto Kristus, keď čelí žiadosti niektorých Grékov, ktorí ho chceli

vidieť, odpovedá tým, že hovorí o hodine spásy a používa obraz pšeničného zrna. To sú dve zložky, ktoré vykresľujú obraz toho, kým je. Ak chceme Ježiša poznať v plnej miere, nemôžeme ho zredukovať na obyčajného učiteľa alebo prísneho proroka, ale na Boha, ktorý prišiel v pravý čas, aby za nás dal svoj život. „Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu“ (Jn 12, 24). „Ježiš zjavuje, že on je pre každého človeka, ktorý ho hľadá, skrytým semenom pripraveným zomrieť, aby priniesol veľa ovocia. Akoby chcel povedať: ak ma chcete poznať, ak ma chcete pochopiť, pozrite sa na pšeničné zrno, ktoré odumiera na zemi, teda pozrite sa na kríž“^[1].

„KRISTOVÝM UTRPENÍM prestal byť kríž symbolom trestu, a stal sa znamením víťazstva. Kríž je znakom Vykupiteľa: *in quo est salus, vita et resurrectio nostra*: v ňom je naša spása, náš život a naše vzkriesenie“^[2]. Kríž má v našom živote také ústredné postavenie, že nás od detstva učili robiť znak kríža ako prvú kresťanskú modlitbu. A koľko krížov nám pripomína skutočnú Ježišovu identitu na stenách našich domovov alebo nenápadne vo vreckách.

Kríž skrátka dopĺňa náš životopis, pretože v ňom je zlo porazené. Tak ako kríž korunoval Kristovo dielo lásky, tak chce Boh osláviť našu existenciu. Zoči-voči poslušnosti svojho Syna sa Otec neváha zjaviť: „A z neba zaznel hlas: Už som oslávil a ešte oslávim“ (Jn 12, 28). V tomto „znova ho oslávim“ sme všetci kresťania - ďalšími Kristami -, ktorí završia svoj život tým, že s

odpoveďou lásky prekonajú chvíle, ktoré by sme mohli nazvať chvíľami vášne, lebo Ježiš dodáva: „Nie kvôli mne zaznel tento hlas, ale kvôli vám“ (Jn 12, 30).

Prijatie Kristovho kríža však neznamená len hromadenie utrpenia, vydávanie sa na cestu obetí, ktoré v nás vyvolávajú subjektívny dojem, že si za svoje činy zaslúžime slávu alebo odmenu. Ježiš hovorí o strate vlastného života, ale robí to v duchu diskkrétnej služby. „A čo to znamená stratiť svoj život? Čiže čo to znamená byť pšeničným zrnom? Znamená to menej myslieť na seba, na svoje osobné záujmy a vedieť vidieť a naplňať potreby blížneho, najmä tých najmenších. Radostne konať skutky lásky voči tým, ktorí trpia na tele i na duchu, je ten najautentickejší spôsob života podľa evanjelia, je to nevyhnutný základ pre rast našich spoločenstiev v bratstve a vzájomnom prijatí“^[3].

.....

OBYČAJNÝ ŽIVOT sa tak z vôle Boha, ktorý nás chce urobiť šťastnými, stáva sprevádzaním Pána na jeho pozemskej ceste, na ceste cez Kalváriu a na ceste k vzkrieseniu. Hoci Ježiš od nás niekedy žiada veľkú obeť, vo všeobecnosti nás vyzýva, aby sme objavili kríž „každodenný, skrytý, bez lesku a bez útechy“^[4].
Takto môžeme urobiť Krista víťazným: tým, že budeme žiť malé, skryté umŕtvovanie, ktoré vidí len on, ale ktoré má, podobne ako jeho umučenie, svoj pôvod v láske k druhým. Na jednom mieste v Ceste svätý Josemaría navrhol niekoľko nenápadných umŕtvovaní, ktoré nám môžu pomôcť starať sa o naše vzťahy, napodobňujúc spôsob života nášho Pána: „Trefná poznámka, vtip, čo nevyšiel z tvojich úst; prívetivý úsmev pre toho, čo ťa obťažuje; mlčanie pri nespravodlivom obvinení; láskavý rozhovor s tými, čo

ťa otravujú a vyčerpávajú;
každodenné úsilie povzniesť sa nad
drobnými malichernosťami a
bezočivosťou ľudí, ktorí s tebou žijú...
To všetko, uskutočňované s
vytrvalosťou, je pravé vnútorné
umŕtvovanie“^[5].

Náš život je časom stretnutí. Z tohto
dôvodu je logické, že mnohé obety,
ktoré robíme v každodennom živote,
sú zamerané na spríjemnenie života
ľuďom okolo nás. Ako nám
pripomína prelát Opus Dei: „Získať
prívetivosť, radosť, trpezlivosť,
optimizmus, jemnosť a všetky cnosti,
ktoré spríjemňujú spoločný život, je
dôležité, aby sa ľudia mohli cítiť
prijatí a boli šťastní (...). Na druhej
strane, niektoré spôsoby
vyjadrovania sa môžu zatemniť alebo
brániť vytváraniu atmosféry
priateľstva. Napríklad prílišná
kategorickosť pri vyjadrovaní svojho
názoru, vytváranie dojmu, že vlastné
názory sú tie konečné, alebo

nezáujem o to, čo hovoria druhí, sú spôsoby správania, ktoré sú uzavreté v sebe“^[6]. Napokon, láska a kríž sú dve skutočnosti, ktoré sú neoddeliteľne spojené. Panna Mária, „Učiteľka skrytej a tichej obete“^[7], nám môže pomôcť milovať našich bratov a sestry tak, ako to urobil jej Syn: tým, že dal svoj vlastný život za všetkých ľudí.

.....

^[1] František, *Anjel Pána*, 21-III-2021.

^[2] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, II. zastavenie, bod 5.

^[3] František, *Anjel Pána*, 18-III-2018.

^[4] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 178.

^[5] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 173.

^[6] Fernando Ocáriz, *Pastierky list*, 1-XI-2019, bod 9.

^[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 509.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-
piateho-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-piateho-tyzdna-v-postnom-obdobi/)
(18.08.2025)